



## **EL LOCATIU.**

Es tracta d'una resta d'un cas indoeuropeu que la llengua llatina no va mantenir però que en conserva alguns exemples.

Indica el lloc en què es produeix l'acció, d'aquí el seu nom.

Només apareix a la 1a i 2a declinació i s'aplica als noms de ciutats i d'illes petites, així com algunes paraules aïllades: *domi*, *humi*, *ruri* (*a casa*, *a terra*, *al camp*).

La seva terminació és idèntica a la de genitiu singular: -ae // -i.

-Primum ille Hadrumeti castra ponit. (Primer instal·la el campament a Hadrumet.)

-Pueri humi sub sole iacent. (Els nins jeuen a terra sota el sol.)